

[Wilhelm]

fastsætter en grænse, nu én på 12.000 kr., for de her ting, så vi bliver nødt til at undlade at stemme for retsforbundets ændringsforslag. Det betyder ikke, at vi har været fuldstændig kategoriske omkring disse ting. Vi har faktisk tilbudt, vi har givet tilsagn, da vi blev spurgt, om vi var villige til at forhandle om en ordning, som kunne blive mere generel. Men den forhandlingsindbydelse kom altså bare aldrig.

Nu taler man i betækningsbidraget fra socialdemokratiet om, at man laver en opdeling, så man laver indgrebet uændret på de 10.000 kr. diskriminatorisk vendt mod indvandrerne, og så lover man, at man vil komme med alle de ting, der har vist sig at være virkelig dokumentarisk grund til at tage op, nemlig skattetænkningen i forbindelse med private fonde osv. osv. Jeg må sige, at vi nærer den yderste skepsis over for en sådan to-trinløsning. Den forudsætter, at man, efter at man har imødekommet højrefløjens krav på dette punkt med indvandrerne forsørgelseskontrakter, i næste samling skulle blive villig til at benytte et flertal, som kun kan skaffes til veje ved hjælp af SFs og VS' stemmer, til at lave nogle andre ting, som vil blive mødt med det mest hysteriske raseri fra højrefløjen. Oprigtig talt, vi tror ikke på det.

Men vi vil da godt høre skatteministeren ved denne lejlighed, om han klart og tydeligt kan tilkendegive, at indgreb mod skattetænkning i forbindelse med private fonde og udnyttelse af ligningslovens § 14 til andre formål end dem, man nu rammer ret ensidigt med hensyn til indvandrerne, fra regeringens side vil blive kørt igennem, også selv om det sker under sådanne hysteriske udfald fra højrefløjen, også selv om det selvfølgelig kun kan lade sig gøre med SFs og VS' stemmer, og også uden at de tre små forligspartier på forhånd skal være indforståede helt og holdent med, hvad det er for indgreb, man vil lave. Er der vetoret i disse sager for de forligspartier, der ellers kommer til at aftale en økonomisk politik frem til udgangen af 1982? Er der noget som helst hold i det, regeringspartiet her lover, nemlig at man vil tage de andre ting omkring skattetænkningen op i næste samling? Er der hold i det i den forstand, at det har man frie hænder til, også selv om man måske ikke kan enes med kristeligt folkeparti om de enkelte dele i det, og også selv om man altså bliver nødt til at hen-

te sit flertal fra – det er ikke helt tilfældigt nævnt – SF og VS i denne sag?

Det synes jeg at skatteministeren og det synes jeg at den socialdemokratiske ordfører, som står for dette betækningsbidrag, skylder os en helt utvetydig erklæring om. Ellers må jeg sige, at jeg finder, at det er noget, man havde stået sig ved slet ikke at skrive, for det virker enormt hult, at man nu tager den side af det, som er så nem, fordi det i virkeligheden er at gennemføre det, højresiden har krævet. Og så giver man løfte om at gøre noget ved alle de ting, man godt ved der var betydelig mere grund til at gribe ind over for, i næste samling.

Flygaard (DR):

Når man læser det socialdemokratiske betækningsbidrag igennem, siger man unægtelig til sig selv: hvorfor har socialdemokratiet ikke ventet med at fremsætte forslaget, til de havde afsluttet deres overvejelser? Hvorfor får vi kun en halv løsning? Hvorfor får vi kun den dårlige side? Jeg forstår godt, at også andre partier nærer megen skepsis med hensyn til gennemførelsen af anden halvdel af det, der nu er givet udtryk for i det socialdemokratiske betækningsbidrag.

Vi synes, at forslaget, som det ligger her, klart er udtryk for en forskelsbehandling. Vi kan føje til, at med de ændringsforslag, der er stillet fra konservativ side og fra fremskridtspartiets side, bliver forskelsbehandlingen endnu større. Men det er dog ikke noget, jeg synes regeringspartiet i særlig grad bør bryste sig af.

Det er blevet sagt her – jeg tror, det var venstres ordfører – at retsforbundets synspunkt først på et forholdsvis sent tidspunkt kom ind i forhandlingerne, og derfor var det ikke muligt at tage det tilstrækkeligt med ind i debatten, man havde ikke haft tid til at overveje det. Jeg vil da gerne minde venstres ordfører om, at jeg utallige gange igennem meget, meget lang tid har forfægtet et synspunkt i overensstemmelse med det ændringsforslag, der foreligger her fra retsforbundets side, så jeg synes nok, at argumentationen fra venstres side er en lille smule tynd.

Også retsforbundet havde gerne været med i en forhandling, så at man her og nu havde fundet en løsning, der ikke var udtryk for en forskelsbehandling, en diskriminering. Men